

Resultat med 21 Liniebatailloner, forstaaer jeg ikke; det er mig en Gaade, hvorledes han har tænkt sig det. Det fremgik ganske tydelig af det ærede Medlems Udtalelser, at han fuldt sympatiserede med det, som kom frem i 1867 med Hensyn til Landets Forsvar, nemlig at man skulde dele Forsvaret efter Landsdele, saaledes at man havde et Forsvar Ost og et Vest for Storebelt. Det var Fredsorganisationen indrettet paa, man havde en Generalkommando i Kjøbenhavn og en Generalkommando øvre i Sylland, der tillige medindbefattede Fyn. Tror man nu virkelig, at man kan forsøge at forsvare alle disse Landsdele? Gaar man ud fra vor nuværende Hærstyrke, som jo endda er en Del større end den, som det ærede Medlem ønsker, som er den: 4 Regimenter, det er 12 Jodfolkbatailloner, i Sjælland, 2 Regimenter, det er 6 Batailloner, paa Fyn og 12 Batailloner i 4 Regimenter i Sylland, altsaa ligesom paa Sjælland. Lad os nu antage, naar vi tage de andre Vaaben med, at det bliver 16,000 Mand paa Sjælland, 16,000 Mand i Sylland og 8,000 Mand paa Fyn — tror saa virkelig det ærede Medlem, at han kan stille noget som helst Forsvar op under alvorlige Forhold lige over for en overlegen Magt, som det ærede Medlem jo selv sagde i Gaar, saa tager han sandelig fejl. Det strider fuldstændig imod de Principper, der ere staaede fast alle Begne for al Krigsførelse lige fra Narhundredets Begyndelse. Den, der vil forsvare alt, taber alt, den, der vil være stærkt alle Begne, er svag alle Begne. Derfor er det ogsaa et Hovedpunkt i alle Lande og maa ogsaa være det her, at man koncentrerer Forsvaret, og den Tante, som ligger til Grund herfor, blev i øvrigt ogsaa godkendt af Oppositionen i en Udvalgsbetænkning fra Midten af Halvfjerdserne, den Tid, som det ærede Medlem sigtede til. Der staaer deri, at Sjælland er Danmarks naturlige Fæstning, og at Thyderne og Fynboerne ere tilstrækkelig patriotiske til at gaa ind paa, at deres Landsdele ikke umiddelbart forsvares, men at Forsvaret hyses paa Sjælland. Saadant noget eller noget lignende er det, der staaer i Betænkningen. Som sagt, man kan have meget forskellige Meninger om, hvad der kan udrettes med en Hær; men at det ærede Medlem tror, at han med 21 Liniebatailloner og et dertil sva-

rende noget reduceret Artilleri og Rykteri vil kunne forsvare hele Landet, det er mig en Gaade. Det vil det ærede Medlem ikke kunne, og ingen, som kender lidt til Krigshistorien, vil kunne give ham Ret deri. Det ærede Medlem er altid, naar han taler om disse Ting, saa glad over at kunne stille hele Landets Forsvar op og ikke ubelukkende Kjøbenhavns Forsvar. Men der er jo ingen af os, som har ønsket Kjøbenhavns Befæstning, der siger, at det ubelukkende er Kjøbenhavn, der skal forsvares. Tværtimod, vi have altid holdt paa, at netop Kjøbenhavns Befæstning frigør den mobile Del af Hæren — den binder øjeblikkelig Forstærkningen her, Fæstningsartilleriet o. s. v. men den frigør den mobile Del af Hæren, ligesom Søbefæstningen frigør en væsentlig Del af Flaaden, som ellers nærmest vilde være bunden til Kjøbenhavn. Derfor er jeg ganske enig med det ærede Medlem i det ønskelige i at forsvare mere end Kjøbenhavn og i, at det derfor vilde være aldeles urigtigt, om man begyndte med at stille sig op inden for Befæstningen. Deri ere vi enige; men jeg paastaar, at det netop er en Betingelse for, at man kan haabe at udrette noget — for Eksempel mod en Landgang paa Sjællands Kyst — at Kjøbenhavn er befæstet, for at vi ikke skulle saa et Telegram, naar vi ligge ude Vester paa, som melder: nu staaer Fjenden i Kjøbenhavn. Det er nemlig dog endnu ikke modsagt af nogen, at man ikke kan tænke sig at føre Krig her i Landet, naar Kjøbenhavn er taget. Naar Hæren opererer langt uden for Kjøbenhavn, og Byen saa bliver tagen, er Krigen dermed forbi. Selv om man havde en militær Fæstning ude i Odsherred, hvor Hæren kunde holde sig, tror jeg ikke, at nogen tør paastaa, at Krigen kunde fortlættets af den kommanderende General der, naar han fik Bud om, at Kjøbenhavn var taget, og at Fjenden havde truffet de og de Foranstaltninger. Derfor er Kjøbenhavns Befæstning en Betingelse for det Forsvar ude i Landet, som jeg ønsker fuldt saa vel som det ærede Medlem, og som jeg haaber netop kan præsteres ved den Ordning, der efterhaanden er tilvejebragt netop ved Kjøbenhavns Befæstning. Det ærede Medlem mente, at man ubelukkende vilde indskrænke sig til Forsvar af Kjøbenhavns Befæstning. Det er